

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני כ"ג טבת תשפ"ב | דף היומי בבלי: מגילה טו | דף הכולל: מועד קטן כ.
דף היומי בהלכה: מסעיף ב' עד תחילת סימן תרע"ו.
מוסר: דבר בעיתו - מתחילת פרק ז' עד "ודע".

קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הבחינה פרק ו' 'ומה שראוי לך לדעתו' עד שער עבודת האלוקים פתיחה 'אבל טובת האדון'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מרגש: הבחור שזכה לאחר פטירתו לעורר יהודי לתשובה | האברך קיים 'עצה בדוקה ומנוסה' וזכה לחלום מופלא | 'היום קשה מאוד להיות 'גדול'', אמר מרן הרב שטיינמן לילד | מהו המקור לכך שסעודת פדיון הבן נחשבת כפ"ד תעניות? | 2302

על דא ועל הא

**"הפנים שלו האירו באור מיוחד", סיפר
הנהג בהתרגשות. "היה לו מעין חצי חיך
על הפנים. ועכשיו כשהסברת לי את כל
ההסבר הזה, אני מבין למה הוא חיך..."**

סיפור מופלא ששמענו מפיו של מגיד המישרים רבי יעקב שיש שליט"א

אליעזר (לייזר) רוט

"מספר הבחור שרגא וייס, שבמוצאי שבת פרשת ויגש, כחודשיים אחרי פטירת אחיו, בעומדו בתחנה בדרכו לשיבת 'שכר שכיר בנתיבות, והנה עוצר לו נהג שאינו נראה שומר תורה ומצוות, ומציע לו טרמפ: 'לאיפה אתה צריך?', הוא שואל, והבחור השיב שהוא נוסע לנתיבות. "אני מגיע עד צומת בית הגדי', אמר לו הנהג, 'תצטרך ללכת קילומטר וחצי ותגיע לכניסה לנתיבות. מעוניין???' שרגי הוא לא חשב פעמיים, נכנס למכונית במטרה לנסוע עד צומת בית הגדי, משם והלאה יעזור ה' הלאה. "בדרך שאל אותו הנהג איפה הוא גר בנתיבות, באיזו שכונה, והבחור השיב שהוא אינו גר בנתיבות אלא לומד בישיבה, וכעת הוא בדרכו לשיבה. "אתה נוסע לשיבה?' שאל הנהג החילוני, 'אם כך אקח אותך לא רק עד הכניסה לנתיבות אלא עד פתח הישיבה, יש לי כבוד ללומדי התורה!!!' "שרגי וייס הודה לו מקרב לב, בירך את הנהג באיחולים חמים

את הסיפור הבא שמענו מפיו של מגיד המישרים המפורסם רבי יעקב שיש שליט"א, והחלטנו לשתף אותו עם ציבור קוראי 'הפותח', כדי לחזק הלבבות לזיכוי הרבים. "לפני ימים אחדים קיבלתי טלפון מאוד מעניין, מהבחור החשוב שרגא וייס, תלמיד ישיבת 'שכר שכיר' בנתיבות. אחיו הצעיר ממנו, הבה"ח פנחס וייס ז"ל, נהרג לא מכבר בתאונה קשה שאירעה בכניסה ליישוב עוצם, בעת ששב ממבחן על 'הדף היומי בהלכה' של 'דרשו', כשבידו משנה ברורה, וכשמוחו תפוס בשרעפי קודש של לימוד התורה הקדושה. "כמובן שפטירתו של אח צעיר מותרתה רושם כבד, המשפחה מתמודדת עם כאב איום ונורא, הפרח של המשפחה נקטף באבו, אבל החיים נמשכים וכולם נאלצים לחזור לשגרה, וכך עשה גם אחיו הגדול, הבחור שרגי 'בלחט"א, שבדרך אגב, נקרא על שם סבו הגאון הגדול רבי שרגא גרוסברד זצ"ל, שאכן זכה שנכדיו הולכים בדרכיו וב"ה עושים חיל בלימודם.

"לאחר מכן ביקש שרגי לדעת כיצד יודע הנהג את שם הבחור שנהרג וזוכר כל כך טוב את פרטי המעשה.

"השיב לו הנהג שהוא מתנדב בזק"א, והוא הגיע לזירת התאונה כדי לטפל בממצאים הקשים ל"ע. 'כבר ראיתי תאונות רבות בעבודה הזאת', אמר לו הנהג, 'אבל הבחור הזה, פנחס, הוא היה משהו מיוחד. הפנים שלו האירו באור מיוחד, היה לו מעין חצי חיוך על הפנים. עכשיו כשהסברת לי את כל ההסבר הזה, אני מבין למה הוא חייך. הוא נפטר בצורה כל כך מיוחדת, הוא הגיע לסוף הדרך בצורה הכי טובה שאפשר..."

"עוד סיפר הנהג, שבשונה מפעמים אחרות, באותה פעם הוא התקשה מאוד להיפרד מהנער שנהרג, הוא ליווה אותו לבית ההלויות ולאחר מכן השתתף בהלווייתו עד לסתימת הגולל, הוא הרגיש קשר מאוד חזק לטרגדיה הספציפית הזאת, ובעקבותיה החליט להתחזק במצוות תפילין, ומאז ועד היום הוא מקפיד להניח כל יום תפילין למרות שאינו מגדיר את עצמו כאדם דתי..."

"כשעצרה המכונית בפתח ישיבת 'שכר שכיר', אמר שרגי וייס לנהג: 'עכשיו תסתכל עלי, תגיד לי אם אתה מזהה אותי'..."

ברגע הראשון לא הצליח הנהג לזהות את הקשר בינו ובין הבחור שנהרג להבחל"ח, אבל רגע לאחר מכן נפל האסימון, ודמעות של התרגשות זלגו במורד לחייהם של השניים.

"אתה רואה מה זה השגחה פרטית?!", אמר שרגי לנהג, 'הקב"ה סובב שתיקח אותי טרמפ, במיוחד כדי שאשמע ממך את הדברים הללו, ולאחר מכן אספר אותם להורי, הוריו של הנער ההרוג'.

"ואכן כשסיפר זאת להוריו, הם התרגשו עד מאוד, ושאלו חיזוק רב מהידיעה שבנם הצדיק, גם לאחר פטירתו, השיב לבו של יהודי לאביו שבשמים..."

והוסיף ואמר לו: 'זה יגן עליך מכל נזק, כי שלוחי מצווה אינם ניזוקין'.

"הנהג שמע את הדברים ואמר על אתר: 'אתה יודע, לא תמיד זה עובד. לפעמים שלוחי מצווה כן ניזוקין. לא מזמן היה כאן בחור צעיר, פנחס וייס, הוא למד בישיבה בעוצם והוא נהרג בדרך לישיבה... מה תגיד על זה???"

"שרגי וייס נשך את שפתיו, ולא גילה לנהג שהוא אחיו של אותו בחור שנהרג.

"במקום זאת, הוא השיב לנהג ב'ווארט' נפלא של מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א, שמקשה בספרו 'טעמא דקרא', איך אירע ששרה אמנו נפטרה בגלל מעשה העקידה, הרי שלוחי מצווה אינם ניזוקין, וכאן הלכו אברהם ויצחק לקיים מצווה וניזוקו.

"עוד מקשה מרן הגר"ח שליט"א, שהגמרא בשבת ק"ח אומרת: 'אמר רבי יוסי יהא חלקי עם מתי בדרך מצוה', והרי שלוחי מצווה לא ניזוקין לא בהליכתן ולא בחזרתם.

"אלא, אומר מרן הגר"ח, מפני זה כתבה התורה 'שני חיי שרה', לומר לנו ששנות חייה של שרה אמנו היו 127 שנים, זה מה שהוקצב לה מלכתחילה לחיות. היא לא נפטרה בגלל מעשה העקדה, ההיפך הוא הנכון, היא זכתה ברגע האחרון לחייה להשתתף בקיום מצוות העקדה, כשהראו לה את יצחק שכמעט ולא נשחט, והיא הסכימה לקיים רצון ה' כמו אברהם ויצחק, וכך סיימה את חייה במצווה חשובה ועצומה כל כך.

"אותו הדבר כאן - הסביר שרגי וייס לנהג שהסיע אותו - 'הבחור הזה, פנחס וייס ז"ל, הוא היה צדיק, ימיו עלי אדמות הגיעו לסיומם, הקב"ה זיכה אותו להיפרד מהעולם בעודו מקיים מצווה. זכות גדולה היא לו'.

הסיפור היומי

"לפתע ראיתי את הרבי מתיישב ואומר: 'בשמים לא קיבלו את ברכתי'. פרצתי בבכי נורא ואמרתי לו - האבדה כל תקוה?! אין שום דבר שיכול להועיל לי?! הביט בי הרבי ואמר לי מילה אחת..."

סיפורו המדהים של אברך שקיים 'עצה בדוקה ומנוסה' זוכה לחלום מופלא שהאיר את דרכו מעשה שאירע לפני כשלושה שבועות וסופר על ידי הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א

אחד מספר התהלים ולומר אותו שוב ושוב פעמים הרבה, עד שירגיש שהוא 'נכנס אל תוך התיבות', ואז האור שנמצא בפסוק זה, שהוא ההבנה של קרבת האלוקים המיוחדת לפסוק זה, יחדור עמוק עמוק אל נשמתו.

ולמעשה, הלא כעין זה יש ממורנו הרב חיים ויטאל זיע"א, שכאשר לומדים משנה, יש לחזור עליה שוב ושוב. אנשים סבורים, שכאשר לומדים איזה ענין של תורה פעם אחת, תיכף ומיד מתחברים אליו, אבל בדרך כלל, מכך שאנו ממשיכים

אברך אחד סיפר לנו מעשה נורא שאירע עמו לפני שלושה שבועות:

על אברך עוברים כמה קשיים כבירים הגורמים לו ליסורי נפש נוראים. האברך חיפש סגולות מכל מיני אופנים כדי להקל מעצמו את יסוריו, והנה אנה לידו הקב"ה ענין אחד בעבודת ה' שיכול להועיל לו לדעת מה עליו לתקן ועל מה עליו לחזור בתשובה - והוא, שהאברך שמע שיש אופן של תפילה שיכול להביא לאדם הכנעה עצומה וביטול וקרבת אלוקים, והוא, לבחור לעצמו פסוק

לו לאחר שהתנער מחלמו, שצדיק זה היה אומר תמיד שכאשר עשרה יהודים מברכים יש לברכתם כח כברכת הצדיק).

"לפתע" - ממשיך האברך - "ראיתי את הצדיק מתיישב ואומר: 'בשמים לא קיבלו את ברכתי'."

"פרצתי בבכי נורא ואמרתי לצדיק - כמה השיעור לסבול? אין לי כבר כח! האבדה תקוה? אין שום דבר שיכול להועיל לי?!"

"הסתכל עלי הצדיק בעיניי ואמר לי מילה אחת - 'מחלוקת'.
"אמרתי לו: אין לי שום מחלוקת עם אף אחד בעולם.
"אמר לי הצדיק: 'ומה עם האשה?'"
"שמעתי את שאלתו-תביעתו, והתעוררתי משנתי כשלבי הולם בחזקה..."

שח בפניי האברך: "את חטאי אני מזכיר היום, אמנם אינני בקטטה עם נוות ביתי, אבל איני מכבד אותה ואני לקוי מאוד בענין זה. מעולם לא קישרתי את הצרות שלי לדבר זה, אבל עכשיו כשאני מתבונן, אני רואה שאינני מכבד אותה, ופעמים שאני מתעלם ממנה לגמרי. היא חיה את החיים שלה ואני את החיים שלי..."

במסכת בבא מציעא (נט, א) שנינו: לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר 'ולאברם הטיב בעבורה'. והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא: אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו [כבדו את נשותיכם, כדי שתתעשרו].

ועוד איתא במסכת חולין (פד, ב): "מאי דכתיב טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט? לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתכסה במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלויין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם". כלומר, השפע היורד מן השמים עובר דרך האיש, שהוא ראש הבית, וממנו הוא מגיע אל אשתו ובניו. לכן צריך האיש להיזהר שהוא עצמו לא יהווה עיכוב לשפע הצריך להגיע אליהם ולא יקמץ מלהשפיע עליהם טובה, ובשביל זה הוא צריך להתאמץ יותר מכפי יכלתו. ואדרבה, היות והאיש עומד בתווך, אזי ככל שיוסיף ליתן יותר מכפי יכלתו לאלו התלויים בו, כך יוסיף הקב"ה ליתן לו שפע רב ולהעשירו. הקב"ה אומר לו: תתן לבני ביתך עוד לפני שנתתי לך. למאכליך ומלבושיך אל תבזבז יותר ממה שיש לך, אבל לצרכי בני ביתך תתן יותר ויותר, ואני מבטיח לך שלא תהפוך בגלל זה לבעל חוב, אלא להיפך, זה יפתח לך את צינור השפע.

והרי כעין זה אמרו הצדיקים לענין צדקה, שמטעם זה אמר דוד המלך ע"ה "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון" - בלשון נוכח, ולא אמרו בלשון נסתר כדרך שאמר את שאר הפסוקים כגון "רצון יראיו יעשה", "קרוב ה' לכל קוראיו", אלא שבאמרו "פותח את ידך" נתכוון אל היהודי: כאשר אתה פותח את ידך לעני, הקב"ה משביע לכל חי רצון.

הלאה בדרכנו אפשר להוכיח שלא התחברנו אליו. אכן, אם איננו ממשיכים הלאה, אלא מוסיפים להתעמק בענין ברצוננו להתחבר אליו, הוא משפיע הרבה עלינו.

ומצא האברך בספר 'שערים בתפילה' להגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל (המבאר כמה אופנים של תפילה, לפי שמות שיש לתפילה כגון: זעקה, פילול, עתירה ועוד), שכתב בשער 'עתירה' שהעצה הנ"ל היא עצה בדוקה ומנוסה, הרבה בני אדם עשו אותה ועלה בידם למצוא אור גדול. והעצה היא לחזור על פסוק אחד עשרות ואפילו מאות פעמים, ואז לעבור לפסוק אחר. ועיקר הנקודה הוא לבקש להגיע לענין של עבודת ה' שנמצא בזה הפסוק.

האמת שכבר הבאנו כעין זה מהכתוב ב'כתבי קודש' להרה"ק רבי יוחנן מסטאלין זיע"א, שהרה"ק ה'בית אהרן' זיע"א סיפר פעם לבנו הרה"ק רבי אשר הצעיר מסטאלין זיע"א על אביו הרה"ק רבי אשר הגדול מסטאלין זיע"א, שפעם בעת השתטחו על ציון קדשו של הרה"ק רבי ברוך ממעז'יבוז' זיע"א אמר תשעים פעמים "דרך שקר הסר ממני", וכשהגיע ל"ובתורתך חנני" יצא ממנו ספל מלא דם. והיינו ממש כהנ"ל, שאחד מהמהלכים הנפלאים של תפילה הוא שהאדם נכנס אל תיבות הפסוק בביטול גדול שוב ושוב ושוב, ואז חודר בו אור התורה והוא זוכה לקרבת אלוקים באתערותא דלעילא.

וסיפר האברך, שכבר השתמש בעצה זו כמה וכמה פעמים, והיא היא העצה היחידה שנותנת לו מרגוע לנפשו בתוך חייו רוויי הקשיים. הוא יושב במשך ארבעים וחמש דקות וחוזר על אותו פסוק שוב ושוב ושוב - "עד אנה ה' תשכחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי...". אין הוא מחפש לעבור לפסוק אחר, וזה נותן לו אור גדול.

מספר האברך, שלפני שלושה שבועות התיישב לפני השינה ובחר בפסוק "שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי", הוא חזר עליו פעמים אין ספור, וכשעברו ארבעים וחמש דקות עלה על יצועו כשבקשתו אחת ויחידה, שהקב"ה יפקח לו את עיניו - 'מה אני צריך לעשות? אני מסתכל כה ומסתכל כה, מה עלי לתקן?'
תוך כדי כך הוא נרדם, והנה הוא רואה חלום בבהירות נפלאה. האברך שח בפנינו שכבר שנים רבות שאינו חולם או אינו זוכר את חלומותיו, ואילו כאן זכה לחלום הזכור לו על כל פרטיו ודקדוקיו.

בהיותו ילד היה אביו לוקח אותו בנסיעותיו אל רבו הרה"ק רבי יעקב מפשעווארסק זיע"א, ומיני אז הוא מקושר אליו וצורתו לא משה מזכרונו. והנה עכשיו הוא רואה בחלומו איך רבו הנ"ל עומד מעליו וצורתו מאירה...

מספר האברך: "ביקשתי ממני שיברכני שאזכה לישועה. הוא ברכני, אך לא הייתי שבע רצון מברכתו. ביקשתי ממנו: רבי, תן לי ברכה יותר חזקה. אסף הצדיק עשרה בני אדם וביחד ברכוני בברכת כהנים - 'ברכך ה' וישמרך וכו' עד סוף הברכה, ואחרי כל ברכה עניתי אמן בכוונה גדולה (האברך לא ידע עד אז מה שנודע

לקראת תחילת המחזור השלישי ב'דף היומי בהלכה': פניות רבות למוקדי 'דרשו' בעולם להקמת שיעורים חדשים

ר' נתן וינגרטן מנהל מחלקת שיעור הדף היומי בהלכה של דרשו: "זה מעל ומעבר לכל מה שציפינו, יש השתקקות אדירה בעולם היהודי כולו לחיבור ללימוד הלכה יומי"

היהודי כולו ל'דף היומי בהלכה', כאשר ההבנה שיהודי ירא שמיים חייב שיהיו לו ידיעות מבוססות באורחות חיים. המשנ"ב של דרשו עם ההוספות והביאורים, מהווה ספר בסיס ללומדים משנ"ב בעולם היהודי כולו, וללא כל ספק הוא חלק מהסיבה שיהודים רבים שמחים כ"כ להצטרף ללימוד בקביעות".

כזכור, רק בשבוע שעבר נחשפו הנתונים של דרשו המלמדים על זינוק דרמטי בכמות הנבחרים במסלולים השונים של הארגון. לפי הנתונים שנחשפו, בין היתר נוספו יותר מ-700 נבחרים נוספים בדף היומי בבלי, 2,100 נבחרים חדשים ונוספים בדף היומי בהלכה, ולא פחות מ-3,000 נבחרים חדשים בתכנית 'קנין שביעות' תוכנית הדגל בסוגיות השמיטה מבית מדרשו של מרן שר התורה ע"י מכון 'שיח אמונה' ללימוד הלכות שמיטה.

נמשכת ההרשמה לספר הגיבורים

בתוך כך, נמשכת ההרשמה של רבבות מכל העולם היהודי ל'ספר הגיבורים', של מי שמקבלים על עצמם ללמוד דף היומי בהלכה בקביעות. הזכות להירשם אינה כרוכה בכל תשלום מלבד הלימוד עצמו, כאשר הנרשמים יזכרו לתפילה ברכה וישועה בספר הגיבורים שיונח ע"י משלחת של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א על ציונו הקדוש של מאיר עיני ישראל, מרנא החפץ חיים ז"ע הטמון בראדין שבבלארוס.

במקביל למעמד התפילה בראדין, יתקיים גם מעמד תפילה כביר בציונו של מרנא הגר"א בעיר וילנא שבליטא, כאשר בשבת קודש יתקיים הקונוונשן האירופאי של דרשו בהשתתפות נציגויות דרשו מכל רחבי היבשת.

רבני המשלחת המתכוננים בסילודין להיות שלוחים נאמנים לאלפים ורבבות אשר קיבלו על עצמם את לימוד הדף היומי בהלכה כתקנתם של מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א, התבטאו בחרדת קודש על המסע המתוכנן, ועל העול הכבד שהונח על כתפיהם בבואם להיות שלוחיהם של רבבות אלפי ישראל בציון הקדוש של מרנא החפץ חיים.

ניתן עדיין למסור את שמות של לומדי הדף היומי בהלכה והמקבלים על עצמם את לימוד הדף היומי בהלכה עם תחילת המחזור השלישי ב"ט אדר באמצעות עמדות נדרים פלוס, או באמצעות האימייל dirshu@dirshuglobal.org

העולם היהודי נרגש לקראת התחלת המחזור השלישי ב'דף היומי בהלכה' שיחול בע"ה ב"ט אדר, ובנציגויות דרשו ב-26 מדינות ברחבי תבל מתקבלות בשבועות האחרונים פניות רבות של יהודים המבקשים להקים שיעורי הלכה קבועים, ולהצטרף ללגיונו של מלך, למשפחת הלומדים בקביעות, דבר ה' זו הלכה, ורוכשים ידיעות נרחבות באורח חיים של איש יהודי הלכה למעשה.

גם ערב הסיום במחזור השני בדף היומי בהלכה לפני שש שנים בארגון דרשו קיבלו פניות רבות לפתיחת עוד ועוד שיעורים, אולם הפעם בארגון דרשו מדווחים על עליה משמעותית שמבשרת על הצימאון האדיר של יראים בכל העולם להתחבר ללימוד ההלכה היומי שנוסד ע"י מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א וזצוק"ל. בהתבטאויות רבות קבעו גדולי ישראל כי הלימוד הזה הוא ההבטחה לכך שיהודי יוכל לאמץ באופן מלא אורחות חיים מלאות כפי שיהודי צריך לחיות בעולם הזה לטוב לו כל הימים.

"יש כאן התרחשות שמקיפה את העולם היהודי כולו, וככל שאנחנו מסיימים עוד מחזור, התופעה רק מתגברת" אומר ר' נתן וינגרטן מנהל מחלקת שיעור הדף היומי בהלכה של דרשו. "החיבור של הציבור ללימוד הלכה הולך ומתחזק. אם בעבר היה מקובל בעם ישראל רק סדר הלימוד של הדף היומי בבלי שאותו למדו בעיקר בעלי הבתים, כיום ה'דף היומי בהלכה' מקיף את כלל עם ישראל, מציבור האברכים והבחורים, ועד בעלי הבתים וכו', מה שממחיש את הצימאון הגדול לחיבור קבוע ללימוד הלכה".

"התופעה הזו חוצת יבשות. אנחנו רואים את כמות הלומדים והמבקשים להצטרף ללימוד בכל מקום בעולם היהודי, וזאת בנוסף לריכוזים היהודיים הגדולים בעולם. אם זה במדינות דרום אמריקה, במרוקו, וגם במדינות עם נוכחות יהודית דלה במזרח אירופה. מבחינת יהודים רבים, זה הדרך שלהם להיות מחוברים ליידישקייט. להיות מחוברים ליהדות באמת. ההבנה היא שהלימוד ייצד יהודי צריך להתנהג, היא הבסיס לכל היתר".

"גם בפעם שעברה, לקראת התחלת המחזור השני ראינו עליה בכמות המצטרפים והמבקשים למסור שיעורים, אבל הפעם זה מעל ומעבר לכל מה שציפינו" מוסיף הרב וינגרטן. "מדובר בהתעוררות מרגשת מאוד שמלמדת על עומק החיבור בעולם

פעם ראה הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זי"ע אברך היושב בתענית בשובבי"ם. אמר לו: מדוע הנך עוסק ב'תיקון הקטן'? הרי יכול אתה לערוך את 'התיקון היותר גדול'!

וגם: מהו המקור לכך שסעודת פדיון הבן נחשבת כפ"ד תעניות?

מצאו כי כתוב בקולמוסו של אותו גאון שהיה בקי נודע שכל רז לא אניס ליה - "אין מקור לדבר זה", תמהו לעצמם, היתכן שקלא דלא פסיק בירושלים מדור לדור ללא עוררין, ואפילו הצנועין היו נדחקים מעט לזכות אפילו כ'פול' מהחלה של הכהן, והנה נאמר כי אין לכך שום מקור, וזו רק שיחה נאה מפי הבריות? ומביא בספר 'חכמת חיים', כי באותו זמן נערכה אצל אחד הצורבים סעודת פדיון הבן שבה השתתף גם הגה"צ רבי יוסף חיים זאננפעלד זי"ע. בעת הסעודה עוררו דבריו של בעל השדי-חמד ויכוח בין המשתתפים, עד שקם אחד הנוכחים והציע: הנה אתנו רבי חיים זאננפעלד הידוע בבקיאותו המופלגת בכל חדרי התורה ובספרי הראשונים והאחרונים, נשאל את פיהו. ענה רבי חיים מתוך קורת רוח ואמר, אכן אין שום מקור בספרים למאמר זה שהסעודה בפדיון הבן נחשבת לפ"ד תעניות, אבל יש לכך רמז בתורה... בפסוק (שמות יג): 'וכל בכור א'ד'ם ב'ב'נ'יך' ת'פ'ד'ה' - נוסריקון: 'א'ם ד'בר מ'ה ב'פ'דיון ב'ן נ'הנית - י'חשב כ'אילו ת'ענית פ'ד' ה'תענית... והוסיף עוד נופך משלו: יש עוד מעשה הנחשב לעושהו כאילו התענה פ"ד תעניות, ונחשב לו כ'תיקון' גדול. והוא 'דף' גמרא. ומי שלומד דף גמרא נחשב לו כאילו התענה פ"ד תעניות, כי 'דף' בגימטריה פ"ד. אלא שעל פעולה זו יש פחות קופצים... (באר הפרשה)

פעם ראה הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זי"ע אברך היושב בתענית באלו הימים, אמר לו הרמ"מ, מדוע הנך עוסק ב'תיקון הקטן' שהוא התענית והצום, הרי 'בר הכי' אתה, ואפשר לך לערוך את 'התיקון היותר גדול' והוא לימוד גמרא ותוס'. הגה"ק ה'סטייפלער' זי"ע כתב (קריינא דאיגרתא, ח"א מכתב יז) לאחד שהיה מסגף עצמו: "נבהלת... שאתה צם תעניתים... ושעה אחת של לימוד חביב אצל הקב"ה יותר מאלף תעניות". וכתב עוד שם: "מי שרוצה לסגף עצמו לשם כפרת עוונות, ילמד ב'חזרה' על דבר שכבר הוא יודע היטב - דללימוד זה אין לו חשק, והוי לימוד זה לשם שמים ממש והוה גם כן סיגוף". כתב הגאון בעל ה'שדי חמד' זי"ע (בספרו כרך ה כלל נד): בשנת תרנ"ט בהיותי בעיה"ק ירושלים הזמינו אותי לפדיון הבן ולא הלכתי, ואמרו לי כי יש בספרים דסעודת פדיון הבן עולה במקום פ"ד תעניות, ואני לא הייתי יודע דבר זה... ונראה שאין מקור לדבר זה, רק שיחה נאה מפי הבריות". (ובאמת כבר מצינו כן בליקוטי אמרי פנחס, שער הקדושה, וז"ל: תלמידי מרן הקדוש מזידיטשוב זצוק"ל שמעו מפיו הקדוש שאמר בשם הרב הקדוש מוהר"ר פנחס מקארץ ז"ל, שסעודת פדיון הבן עולה במקום פ"ד תעניות, וכן הוא באילנא דחיי בשם הרה"ק רבי מרדכי מנעשכ"ז זי"ע). כאשר יצאו לאור כרכי ה'שדי חמד', וכמה מאנשי ירושלים

יהלומים מגדולי ישראל

"תדע לך", אמר הרב שטיינמן לילד, "שהיום קשה מאוד להיות 'גדול'... אני חושב שאם יהיה מישהו שיצמח להיות 'גדול' אמיתי, הוא יהיה דווקא ילד שסובל מציליאק או סוכרת או דבר דומה..."

בשביל לצמוח באמת, צריך לדעת לומר 'לא'

יצאו ההורים יחד עם בנם לבני ברק, לביתו של מרן ראש הישיבה זצ"ל. סיפרו לו כי הילד סובל מציליאק אולם מסרב לשמור על הדיאטה המומלצת. ראש הישיבה, ששמר אף הוא על דיאטה קפדנית ונטולת גלוטן, הישיר מבט לעבר הילדון ושאל אותו: "מה תרצה להיות

המעשה דלהלן אירע עם ילד בן תשע הרגיש לגלוטן. מעולם לא היו לו בעיות אכילה, תמיד אכל מה שמותר וטוב לו. אולם יום אחד חזר הילד מתלמוד התורה והודיע שהוא מסרב לשמור על הדיאטה. "אני רוצה עוגיות ופיצה!" הכריז. לא הועילו תחנוני ההורים... וכשאינן מוצא ואין ברירה, פונים לשאול באורים ותומים.

יהיה דווקא ילד שסובל מציליפק או סוכרת או דבר דומה. אני חושב שדווקא ילד שיועד לומר 'לא' ומתאפק ועובד על יצרו יוכל לגדול באמת". כך אמר הרב ובירך את הילד בברכה חמה ולבבית. הילד שמע את הדברים, חיך באושר ויצא החוצה עם חיך מנצח. "ומה עם הגלוטן?" שאלה האם הנרגשת, אך הילד ענה בפשטות: "אני לא אגע בגלוטן בחיים! הראש ישיבה אמר שכך מתאמנים והופכים להיות 'גדולים'".

(כאיל תערוג וארא תשע"ח)

כשתהיה גדול?" ענה הילד: "אני רוצה להיות גדול הדור". הרב לא חיך ולא צחק. הוא שמע היטב את תשובת הילד, הנהן בראשו ואמר: "תדע לך, שהיום קשה מאוד להיות 'גדול'. יש לילדים של היום כל כך הרבה דברים טובים ודברים יפים. כל מה שילד רוצה הוא מקבל מיד! אבל בשביל להיות 'גדול', בשביל לצמוח באמת, צריך לדעת לומר "לא". צריך לדעת לסרב להצעות ולפיתויים". כך אמר הרב שטיינמן, ואז החזיק בכף ידו של הילד ואמר: "אני חושב שאם יהיה מישהו שיצמח להיות 'גדול' אמיתי, הוא

הסיפור היומי

"זהו מעשה בעל אמונה נוראה!", הרעים מרן רה"י בקולו, והפך את הדומייה המתוחה בבית העלמין

סיפור מרטיט שסיפר מרן ראש הישיבה הגרב"מ אזרחי שליט"א, במסעו לליטא ופולין

מוכן לשלם סכום נכבד עבור רכישת הקבר. במשך כמה ימים, האברך המשיך להפציר בראש החברא קדישא, עד שהגבאי החל לחשוב בעניין ואמר לעצמו: "הרי הוצאות שמירת בית העלמין מרובות, הקופה ריקה. הנה הזדמנות נדירה למלא את הקופה. אטול ממנו את הכסף ואז יסודר הכל. ומכיוון שאני כבר זקן, אין לי מה לחשוש. ימי ספורים, ואילו אברך זה, בבוא יומו, יהיה חסר אונים, כאשר אני לא אהיה כבר בעולם וממילא לא אצטרך למלא את דבריו, ואילו הוא לא ידע אל מי לפנות...".

ממחשבה למעשה, ניגש הגבאי אל האברך, נטל ממנו את הכסף והכניסו לקופת החברא קדישא, אך את הקבר לא רשם על שם האברך. למחרת בבוקר הגיע בעל אכסניה מקומית בבהלה אל גבאי החברא קדישא וסיפר כי האברך שהתגורר באכסנייתו נסתלק לפתע לבית עולמו! נחרד הגבאי חרדה גדולה, שכן אפילו את שמו לא היה האברך מוכן למסור.

אך במחשבה שניה נרגע: הרי אין לאברך זה קרובים וידידים, ואם כך, איש אינו יודע מכל המעשה... שמר גבאי החברא קדישא את הדבר בליבו, והאברך נטמן בחלקה צדדית, הרחק מהחלקה שרכש בחייו, כשעל מצבתו מצוין תאריך פטירתו בלבד. הדבר היחידי שהיה ידוע עליו. באותו לילה בא הנפטר האלמוני אל הגבאי בחלום, כשבפיו טענה: "עשינו עסקה ולא קיימת את חלקך! לכן תובע אני אותך לדין תורה בפני בית דין של מעלה".

נחרד הגבאי מאוד, אולם משהאיר הבוקר אמר לעצמו: "חלומות שווא ידברון ואין לי להשגיח עליהם". החלום חזר על עצמו פעמיים ושלוש, והגבאי הבין שאין הדבר פשוט כלל. נכנס אפוא אל רבה של קראקא, הגאון העצום רבי יואל סירקיס זיע"א, בעל "בית חדש", (הב"ח), (הטמון אף הוא בבית עלמין זה) וסיפר לו את כל אשר אירע.

בימים אלו יצא לאור הספר הנפלא, המחזק ומרומם, חיכו ממתקים וכולו מחמדים - יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו, "ורוממתנו" - תיאור מסעותיו של מרן ראש הישיבה הגרב"מ אזרחי שליט"א, לליטא ופולין, מסעות שכולם לימוד מהעבר - להווה.

אחת התחנות בהם חנו על מנת ללמוד ולהשכיל, היה בית הכנסת של הרמ"א בעיר קראקא, ולידו בית העלמין בו טמון הרמ"א.

בסמוך לקברו של הרמ"א, נמצא קברו של רבי נתן נטע שפירא, בעל ה'מגלה עמוקות'. ליד הקבר של בעל ה'מגלה עמוקות' יש קבר ומצבה שכתוב עליה 'פה נטמן האברך, יגיד עליו רעו'.

שואל ומסביר מרן הגרב"מ: "מה זה 'יגיד עליו רעו'? פותח ר' ברוך מרדכי בסיפור מרטיט: "'יגיד עליו רעו' הפשט הוא שהקבר של ה'מגלה עמוקות' יגיד עדות מי קבור כאן במקום הזה. מי זה? 'זהו מעשה שכתוב בפנקס הקהל, אספר אותו בפרוטרוט: 'מעשה נורא שכולו חיזוק באמונה ובהשארת הנפש מסתתר מאחורי המצבה הזו. [סיפור זה מופיע בפנקס הקהילה בקראקוב, ונותר זכר לדורות, ברצוני להודות לר' יחיאל סבר, שהביא לי צילום מפנקס הקהילה המקורי, ומתוך הכתוב בו אספר לכם עכשיו]".

מרן ראש הישיבה שליט"א מגלה בפני המשתתפים את פשר נוסח המצבה התמוה: לאחר הסתלקותו של בעל "מגלה עמוקות", בשנת ה'שצ"ג, יום אחד בא לקראקא אברך צעיר ופנה אל גבאי בית העלמין כשבקשה בפיו: מכיוון שראה כי בקרבת קברו של הגאון האדיר בעל 'מגלה עמוקות' מצויה חלקת קבר פנויה, מבקש הוא לרכוש חלקה זו עבור עצמו.

גבאי החברה קדישא החל לגעור בו: "מי אתה שתחשוב עצמך ראוי להיטמן במקום קדוש כזה?!" אולם האברך לא הרפה והיה

'מגלה עמוקות', תעבור לבד אל הקבר אשר קנית בחייך".
הגבאים עשו כדברי הרב.

למחרת עם שחר, כשבאו אנשי החברא קדישא אל בית הקברות, נחרדו אל ליבם: קברו של האברך היה ריק, ואילו הקבר שנחפר ליד קברו של בעל "מגלה עמוקות" היה מלא, ומכוסה בתולית עפר...

לאחר הסיפור הפלאי הקימו הגבאים מצבה על קברו של הנפטר האלמוני וכתבו עליה: "פה נטמן האברך לא נודע מיהו. יגיד עליו רעו". לאחר שנים נמחק הכתוב מן המצבה. בשנת תקצ"ב הקימו מצבה חדשה על הקבר וחרטו עליה את הדברים הבאים: "ציון לנפש חיה פה מצאנו, ודעת שמה לריק יגענו. יען נמצא קבור באשמנים ותימחנה אותותיו מרוב שנים, אכן יגיד עליה רעו גאון עוזנו, מגלה עמוקות ומגיה חושכנו, כי רב כבודה בשם תפארת, להישאר בדור דורים למזכרת, גבאי הח"ק זאת אל ליבם השיבו ומצבה חדשה על קברו הציבו, תקב"ץ לפ"ק לבריאת ארץ".

"זהו מעשה בעל אמונה נוראה", הרעים מרן ראש הישיבה שליט"א בקולו והפר את הדומייה המתוחה ששררה בבית העלמין ובקרב הקהל. "את המסר העיקרי כבר אמר רבנו מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטינמן זצוק"ל, כאשר הראו בפניו את תמונת המצבה ואת הסיפור המופיע בפנקס הקהילה - כי מכאן הוכחה לאמונה בהשאת הנפש".

(מי באר ויחי)

"אל תפחד", אמר לו הב"ח, "כאשר יבוא האברך לפניך שוב בחלום, אמור לו: 'לא בשמים היא. אם הנך חפץ בדין תורה, בוא לדין תורה בתאריך פלוני בבית דינו של הרב". ואכן, כאשר נגלה האברך אל הגבאי שוב בחלום הלילה, מסר לו הגבאי את דברי הב"ח. האברך הסכים מיד. ביום המיועד התקינו מחיצה בבית הדין, וכאשר הגיעה שעת ה'דין תורה' שמעו כמין רעש מאחורי המחיצה והבינו שהאברך בא לדין.

ציווה הרב על האברך לטעון כל טענותיו והנפטר סיפר את כל הסיפור. כשסיים, פנה הב"ח אל הגבאי ושאלו: "ומה יש לך להשיב?" "אמת", השיב הגבאי, "כך היה סיפור המעשה, ואולם מעולם לא עלה בדעתי לקבורו במקום זה, שכן אין זה לפי כבוד הרב בעל 'מגלה עמוקות'. ומה עוד, שגם את שם האברך איני יודע, מאחר שלא רצה לומר לי".

פנה הרב לעבר המחיצה ואמר: "אמור לנו מי אתה ומה שמך, ואז נראה אם ראוי הנך להיטמן במנוחת עולמים ליד הגאון בעל 'מגלה עמוקות'. האברך לא הסכים בשום אופן לגלות את שמו, וטעמו שמור עימו.

בעקבות כך פסק הרב: "לכאורה חייבים אנו לקבור את האברך ליד בעל 'מגלה עמוקות', שכן על חלקה זו שילם ממיטב כספו. מאידך גיסא, אין אנו יודעים מי הוא, ואולי אין זה לפי כבודו של ה'מגלה עמוקות' שאברך זה יטמן לצדו. לכן - סיים הב"ח את דבריו - נפתח את הקבר ליד קברו של בעל 'מגלה עמוקות', ואתה - פנה בדבריו אל הנפטר - "אם ראוי אתה להיטמן ליד בעל

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

החפץ חיים מלמדנו כי האדם בהתנהגותו יכול 'לעודד' את הסובבים אותו להמשיך ולספר לו סיפורי רכילות, וכן להיפך, הוא יכול לגרום להם להימנע מכך. הכל תלוי באופן בו הוא מגיב לסיפוריהם

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

ומוסיף שמלבד האיסור של קבלת רכילות, אם היא תתרגל לספר לו דברים מסוג זה, הוא יבוא על ידי כך לידי "כעס ומצה ומריבה ודאבון נפש"...

החפץ חיים מוסיף, כי האדם בהתנהגותו יכול 'לעודד' את הסובבים אותו להתמיד ולספר לו סיפורים מעין אלו, וכן להיפך, הוא יכול לגרום להם להימנע מכך. הכל תלוי בתגובה שלו כאשר הוא שומע מהם את הרכילות: אם הוא מגיב בסבר פנים יפות ובהתעניינות - יגרום להם הדבר להמשיך ולספר לו מעניינות

לפעמים, דווקא הקרובים ביותר אל האדם עלולים להזיק לו, דווקא מתוך דאגה כנה ורצון לעזור... לעסקן ציבורי מסוים היה ידיד קרוב, שמתוך דאגה תמיד טרח לבוא ולספר לו מה חושבים בציבור אודותיו, ואיך מגיבים לכל מיני פעולות שעשה ויזם. התוצאה הייתה שאותו עסקן הפך אט אט ממורמר ועצבני, ושקע בעצבות.

החפץ חיים, בהלכות הנלמדות היום בסדר הלימוד היומי (הלכות רכילות כלל ז סעיף ה') עוסק בסיטואציה כזו ממש. הוא מדגיש כי יש לאדם להיזהר שלא לקבל רכילות אפילו מאשתו,

כל אחד מחויב לגעור במי שמספר לו רכילות? ומביאים על כך את הסברו של בעל 'עלי באר', שכוונת החפץ חיים היא כשהמספר סבור שהדבר לתועלת, שבאופן זה מותר לכל הפחות לשימוע כדי לחוש לדבר. ואז, כשרואה המספר שהדברים אינם לתועלת, אם הוא בעל נפש ראוי לו לגעור במספר. אך אין זה חיוב, משום שבאופן זה הוא לא עבר איסור בשמיעת הדברים.

אלו. אך אם הוא יגער בהם ויאמר שאינו רוצה לשימוע דברים מסוג זה, הם יחדלו מכך. ואכן הוא כותב כי ראוי לכל בעל נפש לגעור בבני ביתו כשמספרים לו מעניינים אלו. בביאורים ומוספים של 'דרשו' מציינים כאן נקודה טעונה בביאור: מדוע כותב החפץ חיים כי הדבר ראוי ל'בעל נפש' דווקא? והרי יש איסור תורה לשימוע רכילות, ואפילו בלי לקבלה, ואם כן

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

כיצד הסביר הסבא מסלבודקה מה הביא את שודד-הבנק למלאכה זו?

מגילה דף טו

כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם

אפשר להשתמש בספר ולכן הוא מונח אצלי בלי שימוש. דאם לא כן, יתכן שגם אני הייתי מוצא בו את המציאה שמצאתם עכשיו, כי משתוקק אני מאד ללמוד בו.

גניבה עוברת בירושה

סיפרו על אחד ששדד בנק, אמר הסבא מסלבודקה: אתם חושבים שזה התחיל אצלו? לא! הסבא שלו גנב חידושי תורה, הוא היה צריך להגיד איזה תורה והוא גנב מספר ואמר שלא בשם אומרו, והבן גנב כבוד שלא הגיע לו, ממילא הנכד גונב בנק. (מתוך הספר 'מדות והנהגות טובות')

בספר פניני רבנו הקהילות יעקב, סיפר הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר שאמר לבעל הקהילות יעקב על אחד מחידושיו שכ"כ בעל הכוכב מיעקב, ענה לו הקהילות יעקב: האמת היא שיש לי בביתי הספר היקר הזה כוכב מיעקב אלא שאין אני משתמש בו, קניתי אותו לפני כארבעים שנה בתל אביב ברחוב אלנבי אצל מוכר ספרים אחד שהיה לו ברחוב דוכן עם ספרים שונים, ובשמחה רבה מצאתי שם פעם את הספר כוכב מיעקב שהיה יקר המציאות וקניתי אותו. ואח"כ נמלכתי בדעתי שהמוכר מסתמא לא ידע את גודל יקרת ערך הספר הזה ומכר לי אותו יותר מדי בזול לפי ערכו, ולא היה לי כח ואפשרות לנסוע שוב לתל אביב ונהיה לי ספק אם

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

לשמוע ולחשוב מיע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפוחת בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

חדש במערכת

ניתן להאט או להאיץ את קצב שמיעת השיעורים
לחצו 7 להאטה או 9 להאצה

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

מי שהדליק את הפתילות ואחר כך הוסיף את השמן לבזיכים - האם יצא ידי חובת הדלקת נר חנוכה?

והוספת שמן לנר לאחר הדלקתו אינה מועילה לענין זה, כיון שהמצוה מתקיימת במעשה ההדלקה; ולמרות שהוספת שמן לנר אסורה בשבת משום מלאכת 'מבעיר', היא אינה נחשבת לפעולה של 'הדלקת נר'. ויש שכתב, שהוספת כמות שמן המספיקה למשך כל זמן המצוה, נחשבת להדלקה.

[שו"ע תרעה, ב, ומשנ"ב ח; ביאורים ומוספים דרשו, 12; וראה שו"ע תרעב, א]

בשעת הדלקת נרות החנוכה, צריך שהנרות יהיו ראויים למצותם, והיינו, שיוכלו לדלוק עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים; וכשמדליק לאחר צאת הכוכבים, צריך שהנרות יוכלו לדלוק חצי שעה 'זמנית', שהיא לכל היותר כשלושים וחמש דקות. ואם הדליק נרות שאין די בכמות השמן או השעווה שבהם כדי שידלקו במשך זמן זה - צריך להדליק שנית, ללא ברכה.

מדוע נשים חייבות בהדלקת נר חנוכה?

בת יוחנן כהן גדול. אולם, למנהג בני אשכנז שכל אחד מבני הבית מדליקים, אין הנשים מדליקות, משום שהן טפלות לאנשים; וכל שכן אשה שבעלה מדליק, מפני שאשתו כגופו. וגרים חייבים בהדלקת נר חנוכה, אף שאבותיהם לא נושעו בניסים אלו, ואף יכולים לברך "שעשה ניסים לאבותינו".

[שו"ע תרעה, ג, ומשנ"ב ט, י ריד; וראה אנצ"ת ע' אשה ציונים 186-192]

נשים פטורות ממצוות עשה דאורייתא ש'הזמן גרמן', ויש אומרים שהן פטורות אף ממצוות דרבנן שהזמן גרמן. אולם, במצות נר חנוכה - לכל הדעות נשים חייבות, משום שהיא נתקנה לזכר נס פך השמן, וגם לזכר ניסי המלחמה, ואף הנשים נושעו בניסים אלו. ועוד, שתחילת מפתל היוונים היתה על ידי אשה, בחיתוך ראשו של אליפורני (מלך יון, או אחד משרי צבאה) בידי יהודית

באיזה מקרה מברכים על הדלקת נר חנוכה רק כשנוכח במקום אדם נוסף מלבד המדליק עצמו?

באופן שהשליח ידליק את הנרות בביתו, ויברך עליהם, ויכוון לפטור את נרות המשלח, ואז ידליק את נרות המשלח; וההליכה מבית השליח לבית המשלח אינה נחשבת כ'הפסק' לענין זה. ויש שכתבו, שכאשר איש מדליק עבור איש, ולא עבור אשה, יכול השליח ברכת 'להדליק נר' (בלבד) ללא שמיעת המשלח.

[משנ"ב תרעה, ט; ביאורים ומוספים דרשו, 15]

לכתחילה, מצוה שכל אדם ידליק בעצמו את נרות החנוכה, אבל יוצא אדם ידי חובתו בהדלקת נרות חנוכה אף על ידי שליח. והשליח אינו רשאי לברך על ההדלקה, אלא כאשר המשלח שומע את הברכות, ויוצא בהן ידי חובתו מדין 'שומע כעונה'. ואם המשלח אינו שומע את הברכות, ניתן לקיים את השליחות

* לדעת השולחן ערוך, מותר להדליק נר חנוכה מנר חנוכה אחר. ולדעת הרמ"א - אין להדליק את הנרות הנוספים מהנר הראשון שהודלק. ונחלקו הפוסקים, אם לדבריו יש להימנע גם מהדלקת הנרות הנוספים זה מזה.
* אסור להדליק נר של חול מנר חנוכה, משום שזהו זלזול בנר החנוכה. וכך הדין בכל נר של מצוה, כגון נרות שבת, או נרות שהודלקו לכבוד בית הכנסת.
* את נרות החנוכה, יש להדליק לאחר שהם מוצבים במקום הראוי לקיום מצות נר חנוכה, וכגון בפתח הבית, או בחלון. ואף לאחר הדלקתם, יש להחמיר שלא לטלטלם ממקומם.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מדוע נהגו בני אשכנז לכפול את המילה 'באהבה' רק ביום טוב שחל בשבת?

על מקצת מהן הצטוו בהיותם במרה, לפני בואם להר סיני, ואחת מהמצוות היא - שמירת השבת. ומילת 'באהבה' הראשונה מוסבת על כלל התורה ומצוותיה, שאותן קיבלו ישראל באהבה, ולאחר מכן בכפיית הר כגיגית; ואילו מילת 'באהבה' השנייה, מוסבת על מצוות השבת, שקיבלוה בנפרד בהיותם במרה, באהבה בלבד, ולא הוצרכו לכפיית הר כגיגית ביחס למצוה זו.

[שו"ע תרמב, ב; ביאורים ומוספים דרשו, 6]

בתפילת יום טוב, בברכה האמצעית, אומרים: "ותתן לנו ה' אלקינו באהבה את יום...". ובעבר, היו מבני אשכנז שנהגו שלא לומר 'באהבה', אך כיום המנהג בכל מקום לומר 'באהבה'.
ומנהג בני ספרד, לכפול את המילה באהבה, ומסיימים: "באהבה מקרא קודש...", אבל בני אשכנז אינם כופלים את המילה 'באהבה' אלא כשיום טוב חל בשבת. וכתבו הפוסקים טעם לדבר, שבני ישראל קיבלו את כל מצוות התורה בסיני, אך

הלוח היומי

כ"ג בטבת | רבי מרדכי ב"ר ישראל גיפטר זצ"ל, ר"י טעלז ובעל נתיבות מרדכי

בשנת רנ"ז, אירע גירוש אלפי יהודי פורטוגל בהוראת המלך, ורבים מהם הוכרחו להמיר דתם. ובתוכם נמנו גם חלק ממגורשי ספרד, אשר קיוו לשכון בטח לאחר גירושם מספרד וכעת שוב נגזרו עליהם כך.
ביום זה בשנת תשכ"א, טבעה אוניית המעפילים אגוז יחד עם עשרות יהודים עולים ממרוקו ז"ל שהיו על סיפונה.

יארצייט:

ק"כ: רבי וידאל די טולושא זצ"ל, בעל מגיד משנה על הרמב"ם.
תרנ"ט: רבי אברהם ב"ר חיים פלאגי זצ"ל, אב"ד איזמיר, בעל פדה את אברהם, שמו אברהם, ועוד.
תרע"ג: רבי רחמים ב"ר משה בוכריץ זצ"ל, ראב"ד בג'רבה, בעל מנחה חדשה, בגדי שש ועוד.
תשס"א: רבי מרדכי ב"ר ישראל גיפטר זצ"ל, ר"י טעלז ובעל נתיבות מרדכי.
תשס"ד: רבי שמואל הלוי ב"ר יצחק שולזינגר זצ"ל, אב"ד קרית אתא ובעל עטרות שמואל.

סגולה לאריכות ימים

פעם נשאל הגאון המקובל רבי יצחק כדורי: "במה זכית לאריכות ימים?" (נפטר בערך בגיל 110) והוא השיב: "אני חושב שזכיתי בגלל שמימי לא כעסתי ולא הסתכסכתי עם אף אחד".

(אבירי בבל עמ' דש)

נשתדל לשמור תמיד על שלוות הנפש ולא לכעוס, ומלבד המצוה שנרויח בכך, נזכה לאיכות חיים לאורך ימים

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il